

Αναίρεση που άσκησαν στις 19 Ιανουαρίου 2015 οι Eugen Popp και Stefan M. Zech κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση T-463/12, Eugen Popp και Stefan M. Zech κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-17/15 P)

(2015/C 406/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείοντες: Eugen Popp και Stefan M. Zech (εκπρόσωποι: A. Kockläuner και O. Nilgen, Rechtsanwälte)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Müller-Boré & Partner Patentanwälte

Με διάταξη της 26ης Οκτωβρίου 2015, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (έκτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως και καταδίκασε τους ανααιρεσείοντες στα δικαστικά έξοδά τους.

Αναίρεση που άσκησε στις 23 Ιουλίου 2015 η Vichy Catalán, S.A. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Ιουνίου 2015 στην υπόθεση T-302/15, Vichy Catalán κατά ΓΕΕΑ — Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

(Υπόθεση C-399/15 P)

(2015/C 406/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Vichy Catalán, S.A. (εκπρόσωπος: R. Bercovitz Álvarez, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Hijos de Rivera (Fuente Estrella)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, αντικαθιστώντας την από απόφαση που να κρίνει παραδεκτή την ασκηθείσα από αυτήν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή στην υπόθεση T-302/15.
- Να καταδικάσει στα έξοδα της παρούσας αναίρεσεως οποιονδήποτε από τους αντιδίκους κατ' αναίρεση παραστεί προς υποστήριξη της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) με την οποία απορρίπτεται ως απαράδεκτη η ασκηθείσα προσφυγή είναι αντίθετη προς το δίκαιο για τους ακόλουθους λόγους:

1. Παράβαση του άρθρου 45 του Οργανισμού του Δικαστηρίου (δεν απόλλυται το δικαίωμα όταν αποδεικνύεται η ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας), ως προς δύο σημεία:

α) επειδή εκδόθηκε χωρίς να δοθεί χρόνος στην αναιρεσείουσα να αποδείξει την ύπαρξη τυχαίου συμβάντος ή ανωτέρας βίας εξαιτίας των οποίων καθυστέρησε την αποστολή του δικογράφου της προσφυγής σε έντυπη μορφή. Το γεγονός αυτό προκάλεσε αδυναμία άμυνας στην αναιρεσείουσα· και

β) επειδή στην υπόθεση αυτή υπήρξε τυχαίο συμβάν.

2. Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 43, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας.

3. Αναδρομική εφαρμογή, βλαπτική για την αναιρεσείουσα, νέων διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας ο οποίος ετέθη σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2015, σε καταστάσεις που έπρεπε να διέπονται από τον προγενέστερο Κανονισμό Διαδικασίας.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Σεπτεμβρίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 24 Ιουνίου 2015, στην υπόθεση T-527/13, Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-467/15 P)

(2015/C 406/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Di Bucci και P. Němečková)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 2015, η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή την ίδια ημέρα, στην υπόθεση T-527/13, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει την προσφυγή που ασκήθηκε πρωτοδίκως και να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

- 1) Το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε παράνομη επανερμηνεία και σε νέο χαρακτηρισμό του δεύτερου λόγου που προβλήθηκε πρωτοδίκως. Με αυτό τον τρόπο, παραβίασε την αρχή της διαθέσεως και την απαγόρευση της αυτεπάγγελτης εξετάσεως λόγου ακυρώσεως αντλούμενου από την ουσιαστική νομιμότητα της αποφάσεως, ο οποίος δεν είχε προβληθεί εγκαίρως από την προσφεύγουσα με την προσφυγή της.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 108 ΣΛΕΕ και το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁾, ως προς τις έννοιες της νέας και της υφισταμένης ενισχύσεως. Ειδικότερα, δέχτηκε εσφαλμένως ότι ενίσχυση μπορεί να θεωρηθεί υφιστάμενη, παρά την παράβαση όρου που επιβλήθηκε με την απόφαση που την κήρυξε συμβατή. Με αυτό τον τρόπο, δεν έλαβε υπόψη πάγια νομολογία κατά την οποία η παράβαση και μόνον των όρων αυτών αρκεί, αυτή καθεαυτήν, για να θεωρηθεί ότι υφίσταται νέα ενίσχυση και, ελλείπει νέων πραγματικών περιστατικών που να επιδέχονται διαφορετική εκτίμηση, δικαιολογεί τη λήψη νέας αποφάσεως περί ασυμβιβάστου.